

jaar plaats gehad : het eerste op 10 september door de American Chemical Society te Chicago ; het tweede op 15 september te Londen door Chemical Society onder de auspiciën van de International Union of Pure and Applied Chemistry ; het derde op 17 oktober te Utrecht op voorstel van de Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging.

Honderd jaar geleden is de organische chemie of de chemie der koolstofverbindingen, na een bijna vijftigjarige periode van onzekerheid en verwarring, tot overzichtelijkheid en klaarheid gekomen, dank zij een nieuw begrip, voor het eerst door August Kekulé in het jaar 1858 uitgesproken, n.l. dat van de vierwaardigheid van het koolstofatoom en van de binding der koolstofatomen met zichzelf.

Deze fundamentele ontdekking is zeker niet vreemd geweest aan de benoeming van de slechts 29-jarige Kekulé tot gewoon hoogleraar in de algemene chemie te Gent, als opvolger van wijlen professor Mareska.

Met het vierwaardig koolstofatoom als leidraad kwam de chemie der langgestrekte koolstofverbindingen, de z.g. aliphatische reeks, in zijn *Lehrbuch der Organischen Chemie* Band I, verschenen in 1861, tot een systematisch en goed samenhangend systeem.

Eveneens ontdekte Kekulé weldra het geheim van het benzolmolekuul en ontwierp hij, te Gent, de sindsdien beroemd gebleven benzol-formule waaraan zijn naam gehecht blijft. De publicatie : « Sur la Constitution des Substances Aromatiques » verscheen te Parijs op 27 januari 1865. Ongetwijfeld zou dit werk een Nobelprijs hebben verdiend, moest een dergelijke eretitel reeds destijds hebben bestaan.

Het eerste onderrichtslaboratorium voor scheikunde in België werd onder die inspiratie van Kekulé in 1860 te Gent opgericht. Het reglement is van zijn hand en de nieuwe school van organische chemie ontwikkelt zich aldaar. Tientallen naderhand beroemd geworden figuren danken hun vorming aan dit vruchtbaar centrum van wetenschappelijk onderzoek. Het meest sprekend voorbeeld is dit van Adolf von Baeyer, die later n.l. in 1905 werkelijk de Nobelprijs voor scheikunde verwierf.

De invloed van Kekulé op onderwijs en wetenschap in België en in Europa is ontzaglijk geweest. De tentoonstelling van documenten, apparaten en materiaal uit zijn Gentse tijd illustreert de ontwikkelingsgang der organische chemie in het midden der vorige eeuw en is een hulde van de Universiteit aan een van hare meest vooraanstaande geleerden.

Apothekerspotten in het Diocesaans Museum te Mechelen

Zij zijn drie in getal ; het vermelden niet waard, ware het niet dat ze de aandacht op zich trekken om twee redenen :

1) Zij zijn in oud-Antwerps aardewerk, zeer kenmerklijk nog onder Italiaanse invloed ; een zalfpot en

twee albarello's. Dergelijke potten zijn uiterst zeldzaam.

2) De twee albarello's dragen het Jezusmonogram $\begin{array}{|c|} \hline + \\ \hline - \\ \hline \end{array}$, wat per analogie met andere gevallen doet besluiten dat deze potten afkomstig zijn uit een kloosterapothek. In onze streken is zeer weinig bekend over kloosterapotheken ; in Duitsland, Frankrijk, Spanje, Joegoslavië, Italië, enz., zijn heel wat monografieën verschenen over dit onderwerp. Bij ons hadden alleen vermaardheid Orval en het St.-Janshospitaal te Brugge, en nu, dank zij de studie van Collega Segers, is ook iets meer bekend over Asse en het Ste.-Elizabethgasthuis te Brussel. Maar er moet meer te vinden zijn, als we bedenken dat ons land destijds bezaaid was met abdijen en kloosters. De Eerwaarde Heer Conservator van het Diocesaans Museum kon geen inlichtingen verstrekken nopens hun afkomst ; hij wist alleen dat deze potten werden tentoongesteld op de tentoonstelling te Antwerpen in 1930.

Deze apothekerspotten uit het Diocesaans Museum te Mechelen zijn het waard eens nader bekeken te worden. Drie potten... non multa sed multum...

Apoth. L. J. VANDEWIELE.

Een nieuw Tijdschrift

SCIENTIARUM HISTORIA. Driemaandelijks Tijdschrift voor de Geschiedenis van de Geneeskunde, Wiskunde en Natuurwetenschappen. Redactie en Beheer : Prinsstraat, 5, Antwerpen. Prijs per nummer : 40 F. Jaarabonnement : 150 F. Steunabonnement : min. 500 F. Postrekening : 858456 Scientiarum Historia, Antwerpen.

In Limine.

Het wil de redakteuren van « Scientiarum Historia » voorkomen dat er bij de beoefenaren van de exakte wetenschappen met de jaren genoeg aanschouwelijke belangstelling is gegroeid, om het uitgeven van dit driemaandelijks tijdschrift als een gelukkig komplement te aanvaarden, en aldus het gedeelte dat ontbreekt om iets volledig te maken aan te vullen..., en deze onderneming niet als een onberaden waaghalzerij te bestempelen.

Vele redenen nopen ertoe met de nodige bescheidenheid van wal te steken. De geschiedenis van de wetenschap heeft in de Beneluxlanden, en dan inzonderheid in het Nederlandssprekend gedeelte daarvan, nog niet de drempel van een algemeen academisch erkend vak overschreden, hoewel het aantal diergenen die aan de beoefening van deze discipline een belangrijk deel van hun dagtaak wijden gelukkiglijk toeneemt. En onder deze laatsten is stilaan, menen we, het verlangen levendig geworden over een eigen tribune te beschikken.

Was het dan vermetel te pogen ten gerieve van die beoefenaren een tijdschrift in het leven te roepen waarin zij de resultaten van hun navorsingen zouden laten verschijnen ? Het biedt het voordeel een versnippering van initiatieven te voorkomen en een verstrooiing van het gepresenteerde tegen te